

Toamnă amnezică

Lavinia Elena Niculicea

toamna amnezică
și-a uitat culorile în venele mele
ipotecând verdele zilei de mâine

șuvoaie de melancolie au țâșnit
dintr-un robinet lăsat intenționat deschis
invadându-mi spațiul inimii

frunzele brumate au început să-mi cutreiere ființa
lăsându-mi urmele unui zbor neînțeleș
ca o pasăre mă înalț și cobor scările anotimpurilor
într-un montaigne rousse
împins de doruri dependente de adrenalina

încă un gând se desprinde de mine
renunțare dulce-amară
precum un cer rostogolit de sus în jos
frângându-și albastrul în reflexii ruginii